

Як показують дослідження, ринок лізингових послуг в Україні починає «набирати масштабності». Перспективність і привабливість лізингових операцій для усіх суб'єктів, які беруть участь в лізинговому процесі, позитивні тенденції розвитку економіки України, а також величезна ємність ринку, призводять до того, що потреба у лізингу буде впевнено зростати, що й вимагає ґрунтовнішого дослідження особливостей функціонування ринку лізингових послуг.

#### Література:

1. Нетудихата К. Л. Аналіз динаміки розвитку лізингу в Україні / К. Л. Нетудихата // Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Серія: Економіка і менеджмент. – 2015. – Вип. 12. – С. 210-214.
2. Офіційний сайт Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://nfp.gov.ua>
3. Кондрои К. О. Сучасні тенденції розвитку ринку лізингових послуг в Україні / К. О. Кондрои // Наукові записки Національного університету «Острозька академія». Серія: Економіка – 2017. – Вип. 4(32) – С. 154-158.
4. Грищенко О. Фінансовий лізинг : історія, сучасність та перспективи розвитку / О. Грищенко // Юридичний журнал. – 2006. – № 3. – С. 32 – 41.
5. Ладюк О. Д. Розвиток лізингу в Україні: переваги і недоліки / О. Д. Ладюк // Финансы, учёт, банки. – 2008. – № 14. – С. 59-65.

---

УДК 351(075)

Економічні науки

## ОСОБЛИВОСТІ ПУБЛІЧНОГО АДМІНІСТРУВАННЯ В УКРАЇНІ: ЦИВІЛІЗАЦІЙНИЙ ПОСТУП ТА СУЧАСНІ ВИКЛИКИ

**Жукова .В.,**

*студентка*

*Національний авіаційний університет*

*м.Київ Україна*

Сучасний стан української державотворчості є доволі складним. Він максимально впливає на зміст публічного адміністрування, яке має бути адекватним щодо динамічних змін, їх негативних і позитивних складових. Так, негативними факторами можуть виступати: масштабна політична криза, що призвела до «Революції гідності», анексії АР Крим, масових громадянських заворушень, війни на сході країни тощо. До позитивних факторів, у свою чергу, можна віднести те, що Україна має велику підтримку світового співтовариства, а також прийняла безвізовий режим з понад 100 країнами світу та рухається в напрямку євроінтеграції [1, 2].

Нинішній же стан у політиці державотворення, потребує істотних змін та впровадження інноваційних технологій в систему публічного адміністрування. А саме, це має бути діяльність, яка може забезпечити ефективне функціонування системи державної влади (регіональне та місцеве самоврядування, громадські неурядові організації, фізичні та юридичні особи, а також інші суб'єкти господарювання) задля досягнення позитивного результату у всіх сферах її діяльності. Тому, першочерговим завданням розвитку публічного адміністрування в Україні є його реформування за європейським та світовим стандартами. Оскільки в країні склалася та протягом тривалого часу функціонує командно-адміністративна система публічного адміністрування, яка за своєю сутністю є непрозора та бюрократизована. Так, суб'єкти державної влади, після отримання посади в державному секторі економіки, керуються у своїй роботі, зазвичай, власними та корпоративними інтересами. Натомість потрібно впровадити таку систему публічного адміністрування, що буде опиратися на «...створення цілісного, збалансованого, надійного та ефективного управління» [2, с.30].

Для проведення більш різностороннього аналізу в роботі виділені сучасні виклики, що перешкоджають проведенню адміністративної реформи [3, с.70]:

- значні втрати кадрового потенціалу державної служби;
- низька кваліфікація державних службовців;

- використання корупційних механізмів задля власного збагачення;
- формування управлінської системи, що має тенденції до нав'язування стереотипів управління за допомогою адміністративного ресурсу та мінімізації суспільного контролю за діяльністю влади;
- політичні та адміністративні реформи, що перманентно «тривають» з середини 90-х рр. ХХ ст. і які досі не розв'язали проблему адаптації бюрократичного апарату до моделі демократичних перетворень.

Наразі у більшості країн не має досконалої системи публічного адміністрування, яка б повністю задовольняла громадянське суспільство. Проте, багатьма країнами був проведений моніторинг складових ефективного публічного адміністрування та було визначено подальші напрями у яких слід проводити подальші дослідження, а саме: зменшення витрат на утримання державного апарату та підвищення ефективності його діяльності.

Успішні спроби модернізації системи публічного адміністрування мали місце в Австралії, Канаді, Новій Зеландії, США, країнах ЄС та багатьох інших країнах. В останні роки процеси модернізації охопили: Естонію, Латвію, Литву, Польщу, Румунію, Словаччину, Угорщину та Чехію. Зміни стосувалися діяльності «...державних інституцій; відточування правил, що регулюють їх роботу; процедур та механізмів міжвідомчої взаємодії; проблем кадрового забезпечення (підготовки державних службовців з оптимальним рівнем професійної компетентності, підвищення їх адміністративної спроможності); адаптації державного апарату до управління в умовах мінливих соціально-економічних відносин» [4, с.114].

Сама система публічного адміністрування спроможна найефективнішим чином реалізувати політичну державотворення в Україні. Тому, формування її оптимальної системи потребує налагодження ефективних взаємовідносин між суб'єктами державного управління, що зобов'язанні реагувати та відслідковувати зміни у системі адаптації бюрократичного апарату до моделі демократичних перетворень.

Таким чином, стратегія побудови ефективної системи публічного адміністрування в Україні може бути реалізована завдяки формуванню і подальшій імплементації у керівників організацій високих лідерських характеристик та компетенцій в сфері господарювання. Оскільки кожне не вірне рішення може призвести до негативних наслідків у майбутньому.

#### Література

1. Белявский В.Н. Инновационная политика государства в новой экономике / В.Н. Белявский, Т.Л. Мостенская // Региональная инновационная экономика : сущность, элементы, проблемы формирования : материалы Междунар. науч.-практ. конф. – Ульяновск : Ульянов. гос. ун-т, 2013. – С. 53–55.
2. Білявський В.М. Інноваційна діяльність як інструмент підвищення конкурентоспроможності підприємства / В.М. Білявський, Ю.В. Білявська // Проблеми та перспективи розвитку підприємництва в Україні : матеріали VIII міжнар. наук.-практ. конф. – К. : Київ. нац. торг.-екон. ун-т, 2015. – С. 30-31.
3. Луцький І.М. Актуальні проблеми організаційно-правових засад управління складних адміністративних систем на практиці європейського досвіду та України / І.М. Луцький, А.І. Луцький, О.М. Каленюк // Економіка і держава. – 2009. – № 3. – С. 69–71.
4. Босак О.З. Становлення та розвиток системи публічного управління в Україні // Реформа публічного управління в Україні : виклики, стратегії, майбутнє : монографія / О.З. Босак / Нац. акад. держ. упр. при Президентові України; відп. ред. І.А. Грицяк. – К. : К.І.С., 2009. – 240с.

---

УДК 339.9

Економічні науки

### ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ У МІЖНАРОДНОМУ КОНТЕКСТІ

*Земба Світлана,*

*студент економічного факультету,*

*Чернівецький торговельно – економічний інститут КНТЕУ,*

*м. Чернівці, Україна*